RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.644 van 25 juni 1998
in de zaak A. 57.614/VII-12.541.

In zake : n.v. ONDERNEMINGEN DE VUYST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

1. de burgemeester van de gemeente GRIMBERGEN,
2. de gemeente GRIMBERGEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Yzerenmolenstraat 105.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Ondernemingen DE VUYST op 22 april 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het niet gedagtekend besluit van de burgemeester van de gemeente Grimbergen houdende bekrachtiging, met toepassing van artikel 31, § 1, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en artikel 65, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), van het op 15 maart 1994 mondeling gegeven bevel tot staking van de opslag van bouw- en sloopafval op de terreinen Watermolenweg te Grimbergen door de n.v. Ondernemingen DE VUYST;

Gelet op het arrest nr. 51.212 van 19 januari 1995 waarbij de schorsing van de

tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 18 september 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. De verzoekende partij gebruikt sedert 1969 gronden gelegen aan de Watermolenweg te Grimbergen, voor de opslag van diverse bouwmaterialen. De opgeslagen materialen worden vooral aangewend in het kader van de wegenaanleg.

1.2. Op 22 februari 1994 wordt een proces-verbaal opgesteld met verwijzing naar artikel 44 van de stedenbouwwet. De vaststelling luidt onder meer als volgt :

> "Langs de Watermolenweg bevindt zich een terrein, omgeven met populieren, waarop materialen voor wegeniswerken gestapeld liggen."

Ingevolge deze vaststelling is een mondeling bevel gegeven om "alle verdere activiteit te verwijderen".

1.3. Op 10 maart 1994 geeft de burgemeester van Grimbergen formeel de opdracht

> "teneinde inzake het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen alle aktiviteit stop te zetten op de terreinen langsheen de Watermolenweg van de Gemeente Grimbergen van de firma N.V. DE VUYST indien er meer dan 100 kubieke meter bouw- en sloopafval wordt opgeslagen".

Uit de daarop volgende gedane vaststelling ter plaatse blijkt dat er "meer dan 500 kubieke meter bouwmaterialen liggen opgestapeld.
Deze bouwmaterialen bestaan uit gebruikte keistenen, rioolbuizen, boordstenen..., materialen welke worden aangewend in de wegenaanleg".
In het proces-verbaal van 10 maart 1994 staat voorts te lezen :

(Wij) Brengen ter kennis dat bij nazicht op de dienst AROL gemeente Grimbergen blijkt dat er geen enkele vergunning in het kader van het afvalstoffendecreet werd afgeleverd aan de firma NV. DE VUYST, Beigemsesteenweg 77 te 1850 Grimbergen."

1.4. Het mondeling en ter plaatse gegeven bevel tot staking van de werken van 10 maart 1994 wordt nadien door de burgemeester van Grimbergen bekrachtigd.
Deze "bekrachtigingsbeslissing" wordt met het beroep nr. 57.615/VII-12.542 bestreden.

1.5. Op 15 maart 1994 wordt volgend proces-verbaal opgesteld :

"... brengen ter kennis als gevolg aan onze processen-verbaal nr. 66.22.194 dd. 22/2/94 en nr. 6332 dd. 10/3/1994, beiden overgemaakt aan het Ambt van de Heer Procureur des Konings te Brussel, dat uit verder onderzoek is gebleken dat de firma DE VUYST N.V. met zetel te 1850 Grimbergen Beigemsestwg 77 in overtreding is wegens de exploitatie van een hinderlijke inrichting zonder vergunning, met name het aanleggen van een opslagplaats van afbraakmaterialen en materialen voor wegenbouw.
Deze inbreuk valt in het Decreet inzake Milieuvergunning dd. 28/6/1985 artikel 4 §1: Niemand mag zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of tweede klasse exploiteren of veranderen;
en artikel 39 §1, 1° + 2° zijn de strafbepalingen.
De inbreuk valt tevens onder Vlarem I hoofdstuk III artikel 5 §1.1°.
De opslagplaats in kwestie valt onder artikel 2.2 b en g van de lijst en de indeling van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen.
Brengen ter kennis dat de uitbating van de hinderlijke inrichting door de Heer Burgemeester bij mondeling bevel op heden ingevolge artikel 31 §1 van het decreet van 28/6/85 en artikel 65.1 van Vlarem I werd stopgezet.
Wij geven onze inspekteur VAN CAMPENHOUT Carlo, bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechterlijke politie, opdracht dit bevel uit te voeren terplaatse en de verantwoordelijke van de firma van dit bevel kennis te geven.
Wij voegen hierbij de verklaring van de verantwoordelijke van de firma DE VUYST, beter

vereenzelvigd op deze verklaring, inzake de kennisgeving van de stopzetting."

1.6. Dit mondeling en ter plaatse gegeven bevel tot staking van de werken wordt nadien bekrachtigd door de burgemeester van de gemeente Grimbergen. Dit is het in deze zaak bestreden besluit;

2. <u>Rechtspleging</u>

Overwegende dat de tweede verwerende partij buiten de zaak moet worden gesteld, vermits zij niet is betrokken bij de totstandkoming van het bestreden besluit ;

3. <u>Ten gronde</u>

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van

"artikel 4 §1 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985, ... van de artikelen 1, 15˚, 1, 17˚, 5 §1, 1˚ en de indelingsrubrieken 2.2.b en 2.2.g. van de lijst der hinderlijke inrichtingen van het Vlarem I-besluit van 6 februari 1991, en ... van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen,
Doordat in het bestreden besluit de activiteiten van verzoekster worden stilgelegd omdat verzoekster zogezegd zonder vergunning een hinderlijke inrichting zou exploiteren, terwijl verzoekster op de bewuste terreinen (...), enkel opslag doet van bouwmaterialen (kasseien, zavel, betonnen buizen, dekstenen, schraapasfalt, ...) met het oog op het gebruik en de verkoop in het kader van de wegenaanleg, en terwijl deze activiteiten niet kunnen vallen onder de definitie van stort- of opslag- en overslagplaats van industriële niet-gevaarlijke en niet-toxische afvalstoffen, zoals bedoeld in de indelingslijst bij het Vlarem I-besluit.
En terwijl op het terrein vooreerst geen enkele stortactiviteit plaatsvindt.
En terwijl verzoekster evenmin afvalstoffen opslaat, gezien het dan zou moeten gaan om stoffen of voorwerpen waarvan de houder zich wil ontdoen, zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens de in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen van

toepassing zijnde reglementering (artikel 1, 15° van het Vlarem I-besluit).
En terwijl verzoekster zich allerminst ontdoet, noch wenst te ontdoen of moet ontdoen van de gestapelde materialen, nu het om bouwmaterialen gaat waarvoor een legale aanwending bestaat als produkt of als grondstof
(zie MORRENS, P. en DE BRUYCKER, P., Wat is een afvalstof ?, R.W. 1991-1992, 455 en Afvalgids Antwerpen, Kluwer, 1992, 25).
En terwijl de notie van het zich ontdoen van afvalstoffen, immers veronderstelt dat de houder deze stoffen niet meer kan of wenst te gebruiken als produkt of grondstof (que le détenteur ne dispose pas de possibilité légale d'utiliser la substance ou l'objet comme produit ou comme matière première ou il ne désire pas procéder à l'utilisation de la substance ou de l'objet comme produit ou comme matière première : zie LAVRYSEN, L., La notion de déchet dans la législation existante, Amen. 1990, extra aflevering, 9, nr. 14b).
En terwijl verzoekster alle gestapelde bouwmaterialen rechtstreeks en zonder voorbehandeling aanwendt in het kader van haar normale aannemingsactiviteiten of verkoopt.
En terwijl verzoekster nog minder inziet hoe het zou kunnen gaan om industriële afvalstoffen, nu deze slechts ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit of om daarmee gelijkgestelde afvalstoffen (artikel 1, 17° van het Vlarem I-besluit).
En terwijl de gestapelde materialen ook krachtens artikel 3 van het besluit van 21 april 1982 niet kunnen omschreven worden als gelijkgestelde industriële afvalstoffen, daar het niet gaat om mislukte fabricaten die niet meer passen in de normale activiteiten van de onderneming en derhalve niet in haar produktieproces kunnen worden aangewend.
En terwijl ook de ministeriële omzendbrief betreffende de verwijdering van bouw- en sloopafval niet dienstig kan worden ingeroepen, gezien verzoekster geen reststoffen van de bouw, de afbraak en het onderhoud van wegen, constructies en kunstwerken opslaat.
En terwijl het bestuur in de bestreden beslissing, noch in het proces-verbaal van 15 maart 1994 aangeeft welke afvalstoffen op het terrein aangetroffen zouden zijn.
En terwijl het bestuur bij het nemen van een dwangmaatregel in het raam van de milieuwetgeving nochtans nauwkeurig moet aangeven waarom het bepaalde stoffen als afvalstoffen beschouwt, en daarbij rekening moet houden met de aard, herkomst en verdere aanwending van deze stoffen, op straffe van schending van de wettelijk vastgelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht (R.v.St. n.v. Syndicaat

Machiensteen en n.v. Swenden, nr. 43154, 3 juni 1993)."

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend en ter terechtzitting verklaart zich naar de wijsheid van de Raad van State te gedragen;

3.2. Overwegende dat in het proces-verbaal van 15 maart 1994, dat door de bestreden beslissing wordt bevestigd, onder meer gesteld wordt dat de verzoekende partij "in overtreding is wegens de exploitatie van een hinderlijke inrichting zonder vergunning, met name het aanleggen van een opslagplaats van afbraakmaterialen en materialen voor wegenbouw", dat "de opslagplaats in kwestie valt onder artikel 2.2. b en g van de lijst en de indeling van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen" en dat "de uitbating van de hinderlijke inrichting door de Heer Burgemeester bij mondeling bevel op heden ingevolge artikel 31, § 1, van het Decreet van 28/6/85 en artikel 65.1 van Vlarem I werd stopgezet"; dat de rubrieken 2.2. b en g van de indelingslijst in bijlage I van Vlarem I vallen onder de hoofdrubriek nummer 2 "afvalstoffen", en onder de subrubriek nr. 2.2., "verwijdering van industriële en bijzondere afvalstoffen"; dat de rubriek 2.2.b. luidt als volgt : "Stortplaats industriële, niet-gevaarlijke en niet-toxische afvalstoffen" en de rubriek 2.2.g. : "Opslag en/of overslag niet gevaarlijke, niet-toxische industriële afvalstoffen"; dat hieruit blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat de verzoekende partij afvalstoffen stort, opslaat of overslaat; dat "afvalstoffen" in artikel 1, 15˚, van Vlarem I omschreven worden als "elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich wil ontdoen, zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens de in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen van

toepassing zijnde reglementering", definitie die is overgenomen uit artikel 3, a), van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de zich op het terrein bevindende materialen aan die definitie van "afvalstoffen" voldoen, dit gelet op het feit dat verzoekster die materialen aanwendt in het kader van haar bouwactiviteiten, hetgeen wel uit het administratief dossier kan worden afgeleid; dat het middel in die mate gegrond is; dat de burgemeester is opgetreden in het algemeen belang, zodat de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest moeten worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het niet gedagtekend besluit van de burgemeester van de gemeente Grimbergen houdende bekrachtiging, met toepassing van artikel 31, § 1, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en artikel 65, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), van het op 15 maart 1994 mondeling gegeven bevel tot staking van de opslag van bouw- en sloopafval op de terreinen Watermolenweg te Grimbergen door de n.v. Ondernemingen DE VUYST;

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

<u>Artikel 3</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**